

4

Interpres

Parmakkapı, İmam Sokak Ziya bey Han Kat 4
Tel. : 44 72 34

Beyoğlu

No. **U. 6 Mart 1961**

Milliyet (İstanbul)

TAKVİMDEN BİR YAPRAK

ulusun

SANATKARIN HAKKI

TANINMIŞ ve şöhret kazanmış kadın ressamlarımızdan Sabiha Bozcalı benim yeğenimdir.

Bundan bir hafta evvel evime gelerek:

— Enişte, dedi, beni Radyoda dâvet ettiler. Programlarında «Çalışan Kadın» diye bir mülakat yapıyorlar ve bu mevzu da beni de söyletmek istediler. Biliyorsun ben biraz çekingen bir mizaç sahibiyim, bu teklifi kabul edeyim mi?

— Ne soracaklarımı?

— Daha pek bilmiyorum, herhalde mesleğim hakkında olacak.

— Kabûl et.

Sabiha Bozcalı teklifi kabul etti. Birkaç gün sonra da bana telefon etti:

— Radyo Salı günü sabah yayınında 10.15 de konuşmamı verecekler.

Salı gününü merakla bekledik. Saat 10.15 olunca yayın başladı. Sabiha Bozcalı filhakika resim dersleri veren, portreler yapan, sergiler açan, hülâsa çalışan bir kadındır, fakat çamaşıra, tahtaya giden bir kadın değildir, onun bir sanatkâr hüviyeti vardır. Böyle bir kadın için kısacık bir girizgâh yapmak «Sayın dinleyiciler! Bugün çalışan kadın olarak, memleketimizin tanınmış ressamlarından Sabiha Bozcalı'yı size takdim ediyoruz.»

Demek icabederdi. Konuşmayı yapan zât, ilk soru olarak sanatkârın yaşını sordu:

— Kaç yaşındasınız?

— 1904 de doğdum.

1904 olmasa da 14 olsa ne lâzım gelirdi? Doğan kim? Onu da bilmiyoruz, ikinci soru:

— Kaç yaşında resme başladınız?

— Beş yaşından beri.

Bundan sonra başı ,sonu olmayan ne kadar saçma sorular varsa sıralandı.

Sabiha Bozcalı çapında bir sanatkârın anlatacak hâtıratı mı yoktu? Almanya'da, Fransa'da, İtalya'da, en büyük ressamların, âile hususiyetlerinde, Paul Sinyak gibi bir üstâdın «Sen benim sanatkâr kızsın» hitâbına mazhar olma, bir artiste sorulacak neler vardı.

Radyo bu konuşmayı kiminle yaptığını söylemediği için, bu programa «Meçhûller Âlemi» demek doğrudur.

Konuşmanın hangi gâye için olduğu da anlaşılıyor. Çalışan bir kadının hayattaki mevki mi bahis mevzuudur? Yoksa kadınlıkta da çalışmayı teşvik edici bir düşünce midir?

Böyle olsa o kadının hayattaki muvaffakiyetinden bahsetmek icabeder, zira Sabiha Bozcalı ayarında bir sanatkâr «Yel üfürdü, su götürdü» ile yetişiyor.

Yakınım olduğu için biliyorum onun yetişmesi, istidâdının inkişafı için, ne masraf, ne gayret, ne himmet sarfedilmiştir!..

Sabiha Bozcalı, ilk defa eser tasvirine Milliyet'in yeni şekli ile çıkmaya başladığı zaman, bu gazetede, baş ressam olarak çalışmakla başlamıştı.

Reşat Ekrem Koçu'nun tarihi yazılarını o kadar canlı sûrette resimlemiştir ki, herbiri kesilip tablo olarak asılacak birer şaheserdir.

Hele Rumeli Fatihî Süleyman Paşanın:

Kerâmet gösterüp halka suya seccade salmışsın

Yakâsın Rumelinin desti takvâ ile almışsın.

Beytine münâsib olarak, sallar üzerinde bir geçiş levhası vardır ki, gördükçe, Lehistan'a kadar uzanan o mübarek Kademîn, Fahr-ü-Şerefîni hatırlamamak kabil değildir.

Radyonun bu hareketi, muazzam bir kadir bilmemezlik numunesidir.

Bu hareketine bir kulp takabilirse Radyoyu tebrik edeceğim.